

Białystok, dnia 2017 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
ul. H. Sienkiewicza 84 ,
15-950 Białystok**

za pośrednictwem:

**Wojewody Podlaskiego
Podlaski Urząd Wojewódzki
w Białymstoku
ul. Mickiewicza 3
15-213 Białystok**

Skarżący: Sejmik Województwa Podlaskiego
Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego
ul. Kard. S. Wyszyńskiego 1
15-888 Białystok

Skarżony organ: Wojewoda Podlaski

SKARGA

**na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego
z dnia 10 lipca 2017 r. nr NK-II.4131.98.2017.AK**

Na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 486 z późn. zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. , poz. 1369 z późn. zm.) Sejmik Województwa Podlaskiego wnosi skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego z dnia 10 lipca 2017 r. nr NK-II. 4131.98.2017.AK, stwierdzające nieważność § 17 ust. 1 w zakresie zwrotu „z zastrzeżeniem ust. 2 i 3”, ust. 2 oraz ust. 3 w zakresie zwrotu „jednomyślnie w pełnym 5 osobowym składzie Rady” załącznika do uchwały Nr XXXVII/339/2017 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie nadania statutu Wojewódzkiemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku. Podstawą wniesienia niniejszej skargi jest uchwała Nr Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 2017 r. w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze.

Powyższemu rozstrzygnięciu zarzucam naruszenie prawa w zakresie:

- art. 400 p ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r., poz. 519 z późn. zm. – dalej poś) polegające na przyjęciu przez organ nadzoru, iż uregulowanie w statucie sposobu powołania członka zarządu wojewódzkiego funduszu przez Radę jednomyślnie w pięcioosobowym składzie Rady – jest nieuprawnioną modyfikacją przepisu art. 400j ust. 2a ustawy poś,
- art. 82 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa polegające na przekroczeniu przez organ nadzoru ustawowych kompetencji nadzorczych poprzez dokonanie oceny aktu - ust. 2 § 17 Statutu - wykraczającej poza ustawowe kryterium zgodności z prawem oraz stwierdzenie nieważności ust. 2 § 17 Statutu bez wskazania konkretnych norm prawnych, które w ocenie organu nadzoru zostały przez Sejmik naruszone,
- art. 82 ust. 4 ustawy o samorządzie województwa polegające na braku uzasadnienia prawnego przyjętego rozstrzygnięcia nadzorczego, w szczególności w zakresie stwierdzenia nieważności ust. 2 § 17 Statutu.

Wskazując na powyższe uchybienia wnoszę o uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru oraz o obciążenie Wojewody Podlaskiego kosztami postępowania w sprawie, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Sejmik Województwa Podlaskiego uchwałą Nr XXXVII/339/2017 z dnia 19 czerwca 2017 r. nadał statut Wojewódzkiemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku, w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały. W dniu 5 lipca 2017 r. Wojewoda Podlaski wszczął postępowanie nadzorcze w przedmiocie stwierdzenia nieważności postanowień statutu, stanowiącego załącznik do uchwały w części dotyczącej §17 ust. 1 w zakresie zwrotu „ust.2”, ust. 2 oraz ust. 3 w zakresie zwrotu „jednomyślnie w pełnym pięcioosobowym składzie Rady”. Zaskarżonym rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 10 lipca 2017 r. Wojewoda Podlaski stwierdził nieważność w powyższym zakresie regulacji statutu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku. W ocenie organu nadzoru regulacja §17 ust. 3 Statutu w zakresie sposobu powołania członków zarządu wojewódzkiego funduszu przez radę nadzorczą „jednomyślnie w pełnym pięcioosobowym składzie Rady” stanowi nieuprawnioną modyfikację przepisu art. 400j ust. 2a ustawy poś. Natomiast regulację §17 ust. 2 Statutu organ nadzoru uznał za czynność

techniczną, nie wymagającą procedury uchwałodawczej, szczególnie w tak obostrzonym trybie.

W ocenie skarżącego podjęte rozstrzygnięcie nadzorcze jest błędne, a uchwalona przez Sejmik uchwała nie narusza prawa. W pierwszej kolejności zasygnalizować należy, iż w świetle art. 82 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa kompetencje nadzorcze wojewody w stosunku do uchwał podejmowanych przez organy samorządu terytorialnego realizowane są w oparciu o kryterium zgodności z prawem. Wobec tak ukształtowanego kryterium nadzorczego kompetencje organu nadzoru w zakresie stwierdzenia nieważności uchwały w części bądź całości przysługują wyłącznie w przypadku gdy nadzorowany akt prawny zawiera normy niezgodne z obowiązującym porządkiem prawnym. Zatem niezbędną przesłanką konieczną do realizacji kompetencji nadzorczych, wkraczających w niezależność organów samorządu terytorialnego, jest wykazanie konkretnych norm prawnych które zostają naruszone przez podejmowane uchwały. Wskazuje na to również dobitnie wykładnia tego przepisu dokonywana przez sądy administracyjne. Orzeczenie o stwierdzeniu nieważności uchwały przez wojewodę może być wydane tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym i gdy wynika to wprost z treści takiego przepisu (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, II SA/Wa 760/07).

W skarżonym rozstrzygnięciu nadzorczym organ nadzoru stwierdził nieważność regulacji statutu funduszu bez wskazania przepisów zawierających normy prawne, których to naruszenia upatruje w uchwale podjętej przez organ stanowiący. Z tego też względu w znacznej mierze utrudniona jest weryfikacja prawidłowości rozstrzygnięcia podjętego przez organ nadzoru. W żadnej mierze nie można przyjąć, iż jedyny przywołany w uzasadnieniu rozstrzygnięcia nadzorczego przepis art. 400j ust. 2a ustawy poś — wskazuje podstawę prawną do przyjęcia, iż podjęta przez sejmik regulacja jest niezgodna z prawem. Wskazać należy, iż przepis ten odnosi się do powoływania członków zarządu wojewódzkiego funduszu przez radę nadzorczą funduszu. Przyjęta przez Sejmik regulacja §17 ust. 2 i 3 Statutu w żadnej mierze nie jest sprzeczna, ani też niezgodna z regulacjami wynikającymi nie tylko z art. 400j ust. 2a, ale z ogółem norm wpływających z ustawy poś. Brak jest też podstaw prawnych do przyjęcia, iż stanowi nieuprawnioną modyfikację przepisu ustawowego. Wskazać należy, iż to właśnie przepisy ustawy poś w art. 400p zawierają delegację kompetencji na rzecz organu stanowiącego w zakresie określenia organizacji wewnętrznej wojewódzkich funduszy, szczegółowego trybu działania ich organów oraz sposobu udzielania pełnomocnictw. Co więcej, przywołana regulacja przy braku innych uregulowań w ustawie

poś w przedmiocie sposobu podejmowania uchwał przez organy funduszu - a więc kwestii fundamentalnej dla funkcjonowania osób prawnych – wskazuje na właściwość statutu w zakresie tych postanowień. Na brak zasadności czynienia zarzutu w tym przedmiocie wskazuje ponadto niekonsekwencja organu nadzoru polegająca z jednej strony na zakwestionowaniu §17 ust. 3 statut określającego sposób podejmowania uchwał, a z drugiej strony niekwestionowaniu przepisów §17 ust. 1 i 4 Statutu dotyczących również sposobu podejmowania uchwał. Wskazuje to bezpośrednio na sprawowanie kompetencji nadzorczych w sposób niekonsekwentny, selektywny, wybiórczy, poddając jednocześnie w wątpliwość rzeczywiste motywy, jakimi kierował się organ nadzoru wydając skarżone rozstrzygnięcie. Ponadto stwierdzenie nieważności statutu w §17 ust. 2 oraz ust. 3 w zakresie „jednomyślnie w pełnym pięcioosobowym składzie Rady” skutkuje brakiem spójności aktu i utrudnia jego stosowanie. Mianowicie w §17 ust. 3 pozostaje odwołanie do ust. 2 którego nieważność stwierdził organ nadzoru.

Odnosnie konstatacji organu nadzoru zawartej w rozstrzygnięciu nadzorczym w zakresie dotyczącym postanowień §17 ust. 2 Statutu zauważyć należy, iż nie wskazuje ona przepisów ani norm prawnych, z którymi niezgodna jest przyjęta przez Sejmik regulacja. Stąd też w ocenie skarżącego, stwierdzenie nieważności tej regulacji, w braku wykazania przesłanek określonych w art. 82 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, uznać należy jako działanie organu nadzoru niezajdujące podstaw prawnych.

Wobec powyższych okoliczności skarżący wnosi jak na wstępie.

W załączeniu:

- uchwała Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze,
- odpis skargi.